Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

UREDBA SVETA (ES) št. 539/2001

z dne 15. marca 2001

o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve

(UL L 81, 21.3.2001, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba Sveta (ES) št. 2414/2001 z dne 7. decembra 2001	L 327	1	12.12.2001
►**M2**	Uredba sveta (ES) št. 453/2003 z dne 6. marca 2003	L 69	10	13.3.2003
►**M3**	Uredba Sveta (ES) št. 851/2005 z dne 2. junija 2005	L 141	3	4.6.2005
►**M4**	Uredba Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006	L 363	1	20.12.2006
►**M5**	Uredba Sveta (ES) št. 1932/2006 z dne 20. decembra 2006	L 405	23	30.12.2006

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

popravljena z:

►**C1** Popravek, UL L 29, 3.2.2007, str. 10 (1932/2006)

▼B

UREDBA SVETA (ES) št. 539/2001

z dne 15. marca 2001

o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 62(2)(b)(i) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

in ob upoštevanju naslednjega:

(1) Po točki (2)(b) člena 62 Pogodbe mora Svet sprejeti predpise o vizumih za načrtovana bivanja, krajša od treh mesecev, in v tem kontekstu je treba določiti seznam tistih tretjih držav, katerih državljani morajo ob prehodu zunanjih meja imeti vizum, in tistih, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti. Člen 61 uvršča te sezname med spremljajoče ukrepe, ki so neposredno povezani s prostim gibanjem oseb v območju svobode, varnosti in pravice.

(2) Ta uredba je nadaljevanje Schengenskega pravnega reda v skladu s protokolom, ki ta pravni red vključuje v okvir Evropske unije, v nadaljevanju „Schengenski protokol“. Ne vpliva na obveznosti držav članic, ki izhajajo iz pravnega reda, kot je opredeljen v Prilogi A k Sklepu 1999/435/ES z 20. maja 1999 o opredelitvi schengenskega pravnega reda za določanje pravne podlage za določbe ali sklepe, ki sestavljajo schengenski pravni red, skladno z ustreznimi določbami iz Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o Evropski uniji ([3]).

(3) Ta uredba pomeni nadaljnji razvoj tistih določb, glede katerih je bilo po Schengenskem protokolu dovoljeno tesnejše sodelovanje, in spada v področje, navedeno v točki B člena 1 Sklepa 1999/437/ES z 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([4]).

(4) Združeno kraljestvo in Irska v skladu s členom 1 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priloga Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ne sodelujeta pri sprejetju te uredbe. Zaradi tega in brez poseganja v člen 4 omenjenega protokola določbe te uredbe ne veljajo za Irsko niti za Združeno kraljestvo.

(5) Določitev tistih tretjih držav, katerih državljani morajo imeti vizum, in tistih, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti, je urejena s premišljeno, na konkretnih primerih utemeljeno presojo različnih meril, povezanih med drugim z ilegalnimi imigracijami, javnim redom in varnostjo ter zunanjimi odnosi Evropske unije s tretjimi državami, pri čemer se upoštevajo tudi posledice za regionalno povezanost in vzajemnost. Predvideti je treba mehanizem

([1]) UL C 177 E, 27.6.2000, str. 66.
([2]) Mnenje z dne 5. julija 2000 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([3]) UL L 176, 10.7.1999, str. 1.
([4]) UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

▼B

Skupnosti, ki bi omogočil izvajanje tega načela vzajemnosti v primeru, da se ena od tretjih držav iz Priloge II k tej uredbi odloči uvesti obvezni vizum za državljane ene ali več držav članic.

(6) Glede na to, da so v Sporazumu o evropskem gospodarskem prostoru državljani Islandije, Lihtenštajna in Norveške izvzeti iz vizumske obveznosti, te države niso vključene v seznam Priloge II k tej uredbi.

(7) Kar zadeva osebe brez državljanstva in begunce s priznanim statusom, mora biti odločitev o vizumski obveznosti ali izvzetju iz te obveznosti, ne da bi to posegalo v obveznosti po mednarodnih sporazumih, ki so jih podpisale države članice, zlasti po Evropskem sporazumu o odpravi vizumov za begunce, podpisanem 20. aprila 1959 v Strasbourgu, utemeljena na tretji državi, v kateri te osebe prebivajo in ki jim je izdala njihove potne dokumente. Vendar pa se države članice, upoštevajoč razlike v nacionalnih predpisih, ki veljajo za osebe brez državljanstva in begunce s priznanim statusom, lahko odločijo, ali bo za te skupine oseb veljala vizumska obveznost, kadar je tretja država, v kateri te osebe prebivajo in ki je izdala njihove potne dokumente, med tistimi, katerih državljani so iz vizumske obveznosti izvzeti.

(8) V posebnih primerih, ko so zagotovljena posebna pravila glede vizumov, lahko države članice nekatere skupine oseb izvzamejo iz vizumske obveznosti ali pa jim to obveznost naložijo v skladu z mednarodnim javnim pravom ali ustaljeno prakso.

(9) Da bi zagotovili preglednost sistema in obveščenost oseb, na katere se to nanaša, se države članice medsebojno obveščajo o ukrepih, ki so jih sprejele na podlagi te uredbe, obvestijo pa tudi Komisijo. Iz istih razlogov mora biti informacija o tem tudi objavljena v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

(10) Pogoji glede vstopa na ozemlje držav članic ali izdaje vizumov ne vplivajo na pravila, ki trenutno urejajo priznavanje veljavnosti potnih dokumentov.

(11) V skladu z načelom sorazmernosti, navedenim v členu 5 Pogodbe, je uzakonitev uredbe, ki navaja tretje države, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja vizum, ter tistih, katerih državljani so iz te obveznosti izvzeti, potrebno in primerno sredstvo za zagotovitev učinkovitega delovanja skupne ureditve glede vizumov.

▼M1

(12) Ta uredba predvideva popolno uskladitev kar zadeva tretje države, katerih državljani morajo ob prehodu zunanjih meja držav članic imeti vizum, in tiste, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti,

▼B

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Državljani tretjih držav, navedenih na seznamu v Prilogi I, morajo imeti ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum.

▼M5
▼C1

Brez poseganja v zahteve iz Evropskega sporazuma o odpravi vizumov za begunce, podpisanega 20. aprila 1959 v Strasbourgu, morajo imeti begunci s priznanim statusom in osebe brez državljanstva ob

▼C1

prehodu zunanjih meja držav članic vizum, če je tretja država, v kateri prebivajo in ki jim je izdala njihove potne dokumente, uvrščena na seznam tretjih držav, naštetih v Prilogi I k tej uredbi.

▼B

2. ►M1 Državljani tretjih držav na seznamu v Prilogi II so oproščeni obveznosti, določene v odstavku 1, za bivanja, ki skupno niso daljša od treh mesecev. ◄

▼M5
▼C1

Prav tako so iz vizumske obveznosti izvzeti:

— državljani tretjih držav, naštetih v Prilogi I k tej uredbi, ki so imetniki dovoljenja za lokalni obmejni promet, ki so ga izdale države članice v skladu z Uredbo (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic in spremembi določb Schengenske konvencije [1], če ti imetniki izvršujejo svojo pravico v okviru režima lokalnega obmejnega prometa,

— učenci, ki imajo državljanstvo tretje države, naštete v Prilogi I, prebivajo v državi članici, ki uporablja Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici [2], in potujejo v okviru šolske ekskurzije kot člani skupine učencev, ki jih spremlja učitelj te šole,

— begunci s priznanim statusom in osebe brez državljanstva ter druge osebe, ki nimajo državljanstva nobene države, ki prebivajo v državi članici in so imetniki potnih dokumentov, ki jih je izdala ta država članica.

▼B

3. Za državljane novih tretjih držav, ki so bile nekdaj sestavni del držav s seznamov v Prilogah I in II, veljajo določbe odstavka 1 oziroma 2, razen in dokler Svet ne sprejme drugačne odločitve po postopku, določenem v ustrezni določbi Pogodbe.

▼M3

4. Ko tretja država, navedena na seznamu Priloge II, uvede vizumsko obveznost za državljane države članice, se uporabijo naslednje določbe:

(a) v 90 dneh po uvedbi ali napovedi takšnega ukrepa, zadevna država članica o tem pisno obvesti Svet in Komisijo; to obvestilo se objavi v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*. V obvestilu mora biti naveden datum izvajanja ukrepa in vrsta zadevnih potnih dokumentov in vizumov.

Če se tretja država odloči odpraviti vizumsko obveznost pred potekom tega roka, se obvestilo šteje za brezpredmetno;

(b) Komisija takoj po objavi obvestila in ob posvetovanju z zadevno državo članico ukrepa pri organih tretje države z namenom ponovne vzpostavitve potovanja brez vizumov;

(c) v 90 dneh po objavi Komisija ob posvetovanju z državo članico poroča Svetu. Poročilu je lahko priložen tudi predlog začasne ponovne uvedbe vizumske obveznosti za državljane zadevne tretje države. Komisija lahko predstavi ta predlog tudi po razpravah Sveta o tem poročilu. Svet o takem predlogu odloči s kvalificirano večino v treh mesecih;

(d) če meni, da je to potrebno, lahko Komisija predstavi poročilo o začasni ponovni uvedbi vizumske obveznosti za državljane tretje države iz pododstavka (c) brez predhodnega poročila. Za ta predlog se uporabi postopek iz pododstavka (c). Zadevna država članica

[1] UL L 405, 30.12.2006, str. 1.
[2] UL L 327, 19.12.1994, str. 1.

▼M3

lahko navede, ali želi, da se Komisija vzdrži začasne ponovne uvedbe vizumske obveznosti brez predhodnega poročila;

(e) postopek iz pododstavkov (c) in (d) ne vpliva na pravico Komisije, da predstavi predlog spremembe te uredbe z namenom premestitve zadevne tretje države v Prilogo I. V primeru, ko je bila sprejeta odločitev o začasnem ukrepu iz pododstavkov (c) in (d), Komisija predloži predlog spremembe te uredbe najkasneje devet mesecev po začetku veljavnosti začasnega ukrepa. Takšen predlog vsebuje tudi določbe o odpravi začasnih ukrepov, ki so bili lahko uvedeni v skladu s postopki iz pododstavkov (c) in (d). Medtem si Komisija še nadalje prizadeva, da bi prepričala organe zadevne tretje države, naj ponovno uvedejo potovanje brez vizumske obveznosti za državljane zadevne države članice;

(f) če zadevna tretja država odpravi vizumsko obveznost, država članica o tem takoj obvesti Svet in Komisijo. To obvestilo se objavi v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*. Kakršen koli začasni ukrep, sprejet na podlagi pododstavka (d), preneha veljati sedem dni po objavi v Uradnem listu. V primeru, da je zadevna tretja država uvedla vizumsko obveznost za državljane dveh ali več držav članic, bo začasni ukrep prenehal veljati šele po zadnji objavi.

5. Vse dokler ni vzajemne oprostitve vizumske obveznosti med katero koli tretjo državo iz Priloge II in katero koli državo članico, Komisija poroča o stanju nevzajemnosti Evropskemu parlamentu in Svetu pred 1. julijem vsakega sodega leta in, če je potrebno, predloži ustrezne predloge.

▼B

Člen 2

V tej uredbi pomeni „vizum“ dovoljenje, ki ga izda država članica, ali odločitev te države članice, potrebno za naslednje namene:

— vstop zaradi načrtovanega bivanja v tej državi članici ali v več državah članicah, ki skupaj ne presega treh mesecev,

— vstop zaradi tranzita prek ozemlja te države članice ali več držav članic, razen tranzita na letališču.

▼M5
▼C1

———————

▼B

Člen 4

1. Država članica lahko predvidi izjeme, za katere ne velja vizumska obveznost, kot je predvidena s členom 1(1), ali izjeme, za katere ne velja izvzetje iz te obveznosti, kot je predvideno s členom 1(2), za naslednje skupine oseb:

▼M5
▼C1

(a) imetnike diplomatskih potnih listov, službenih/uradnih potnih listov ali posebnih potnih listov v skladu s postopkom iz člena 1(1) in postopkom iz člena 2(1) Uredbe Sveta (ES) št. 789/2001 z dne 24. aprila 2001 s katero se Svetu pridržijo izvedbena pooblastila v zvezi z nekaterimi podrobnejšimi predpisi in praktičnimi postopki preverjanja prošenj za vizume ([1]);

▼B

(b) civilno letalsko in ladijsko osebje;

([1]) UL L 116, 26.4.2001, str. 2. Uredba, kakor je bila spremenjena s Sklepom 2004/927/ES (UL L 396, 31.12.2004, str. 45).

▼B

(c) letalsko in spremno osebje na poletih, ki so namenjeni pomoči ali reševanju, ter druge reševalce ob nesrečah ali nezgodah;

(d) civilno osebje ladij, ki plujejo v mednarodnih vodah;

(e) imetnike prepustnic, ki jih nekatere medvladne mednarodne organizacije izdajo svojim uslužbencem.

▼M5
▼C1

2. Država članica lahko iz vizumske obveznosti izvzame:

(a) učenca z državljanstvom tretje države, naštete v Prilogi I, ki prebiva v tretji državi, našteti v Prilogi II ali v Švici ali Lihtenštajnu, in potuje v okviru šolske ekskurzije kot član skupine učencev, ki jih spremlja učitelj te šole;

(b) begunce s priznanim statusom in osebe brez državljanstva, če je tretja država, v kateri prebivajo in ki jim je izdala njihove potne dokumente, ena od tretjih držav, naštetih v Prilogi II;

(c) pripadnike oboroženih sil, ki potujejo v okviru NATO ali Partnerstva za mir in imajo osebne dokumente in ukaze za premik, določene v Sporazumu med pogodbenicami Severnoatlantske pogodbe o statusu njihovih sil z dne 19. junija 1951.

▼B

3. Država članica lahko predvidi izjeme od izvzetja iz vizumske obveznosti, določene v členu 1(2), za osebe, ki med svojim bivanjem v tej državi opravljajo plačano delo.

Člen 5

1. V 10 delovnih dneh od začetka veljavnosti te uredbe vsaka država članica obvesti druge države članice in Komisijo o ukrepih, ki jih je sprejela v skladu z drugo alineo člena 3 in členom 4. O vseh nadaljnjih spremembah teh ukrepov pa jih obvesti v petih delovnih dneh.

2. Komisija objavi obvestila o ukrepih iz odstavka 1 kot informacijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 6

Ta uredba ne vpliva na pristojnost držav članic glede priznavanja držav in ozemeljskih enot ter potnih listov, potnih in osebnih dokumentov, ki jih izdajo organi teh držav.

Člen 7

1. Ta uredba nadomesti Uredbo Sveta (ES) št. 574/1999 ([1]).

2. Zadnji različici Skupnih konzularnih navodil (SKN) in Skupnega priročnika (SP), kot izhajata iz Sklepa shengenskega izvršnega odbora z dne 28. aprila 1999 (SCH/Com-ex(99) 13), se spremenita, kot sledi:

1. naslov dela I Priloge 1 SKN in dela I Priloge 5 SP se nadomesti z:

„Skupni seznam tretjih držav, za katerih državljane velja vizumska obveznost po Uredbi (ES) št. 539/2001“;

2. seznam iz dela I Priloge 1 SKN in dela I Priloge 5 SP se nadomesti s seznamom iz Priloge I k tej uredbi;

3. naslov dela II Priloge 1 SKN in dela II Priloge 5 SP se nadomesti z:

([1]) UL L 72, 18.3.1999, str. 2.

▼B

„Skupni seznam tretjih držav, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti po Uredbi (ES) št. 539/2001“;

4. seznam iz dela II Priloge 1 SKN in dela II Priloge 5 SP se nadomesti s seznamom iz Priloge II k tej uredbi;

5. del III Priloge 1 SKN in del III Priloge 5 SP se črtata.

3. Sklepa Schengenskega izvršnega odbora z dne 15. decembra 1997 (SCH/Com-ex(97) 32) in z dne 16. decembra 1998 (SCH/Com-ex(98) 53, rev.2) se razveljavita.

▼M1

Člen 8

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti.*

▼B

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

▼B

PRILOGA I

Skupni seznam iz člena 1(1)

1. DRŽAVE

Afganistan

Albanija

Alžirija

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Armenija

Azerbajdžan

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrajn

Bangladeš

▼M5
▼C1

_____

▼B

Belize

Belorusija

Benin

Bocvana

▼M5
▼C1

Bolivija

▼B

Bosna in Hercegovina

Burkina Faso

Burma/Mjanmar

Burundi

Butan

Čad

▼M5
▼C1

Črna gora

▼B

Demokratična republika Kongo

Dominika

Dominikanska republika

Džibuti

▼M5
▼C1

_____

▼M2

Ekvador

▼B

Egipt

Ekvatorialna Gvineja

Eritreja

Etiopija

Fidži

Filipini

Gabon

Gambija

Gana

Grenada

Gruzija

Gvajana

Gvineja

Gvineja-Bissau

Haiti

Indija

Indonezija

Irak

Iran

Jamajka

Jemen

Jordanija

Južna Afrika

Kambodža

Kamerun

Zelenortski otoki

Katar

Kazahstan

Kenija

Kirgizistan

Kiribati

Kitajska

Kolumbija

Komori

Kongo

Kuba

Kuvajt

Laos

Lesoto

Libanon

Liberija

Libija

Madagaskar

Malavi

▼B

Maldivi

Mali

Maroko

Marshallovi otoki

▼M5
▼C1

_____

▼B

Mavretanija

Mikronezija

Moldavija

Mongolija

Mozambik

Namibija

Nauru

Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija

Nepal

Niger

Nigerija

Oman

Pakistan

Palau

Papua Nova Gvineja

Peru

Ruanda

Rusija

▼M5
▼C1

_____

▼B

Saint Lucia

Saint Vincent in Grenadine

Salomonovi otoki

Sao Tomé in Príncipe

Saudova Arabija

▼M5
▼C1

_____

▼B

Senegal

Severna Koreja

Severni Marianski otoki

Sierra Leone

Sirija

Slonokoščena obala

▼B

Somalija

▼M5
▼C1

Srbija

▼B

Srednjeafriška republika

Sudan

Surinam

Svazi

Šrilanka

Tadžikistan

Tajska

Tanzanija

▼M5
▼C1

Timor-Leste

▼B

Togo

Tonga

Trinidad in Tobago

Tunizija

Turčija

Turkmenistan

Tuvalu

Uganda

Ukrajina

Uzbekistan

Vanuatu

Vietnam

▼M5
▼C1

Samoa

▼B

Zambija

Združeni arabski emirati

Zimbabve

2. ENTITETE IN OZEMLJA, KI JIH NAJMANJ ENA DRŽAVA ČLANICA NE PRIZNAVA KOT DRŽAVE

Palestinska oblast

Tajvan

▼M2

_____

▼M5
▼C1

3. BRITANSKI DRŽAVLJANI, KI NISO DRŽAVLJANI ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKE BRITANIJE IN SEVERNE IRSKE ZA NAMENE PRAVA SKUPNOSTI:

državljani britanskih čezmorskih ozemelj, ki nimajo pravice do stalne naselitve v Združenem kraljestvu

britanski čezmorski državljani

▼C1

britanske osebe, ki nimajo pravice do stalne naselitve v Združenem kraljestvu

britanske zaščitene osebe

▼B

PRILOGA II

Skupni seznam iz člena 1(2)

1. DRŽAVE

Andora

▼M5
▼C1

Antigva in Barbuda (1)

▼B

Argentina

Avstralija

▼M5
▼C1

Bahami (1)

Barbados (1)

▼M4

_____

▼B

Bolivija

Brazilija

▼M5
▼C1

Brunej-Darussalam

▼A1

_____

▼B

Čile

▼M2

_____

▼A1

_____

▼B

Gvatemala

Honduras

Hrvaška

Izrael

Japonska

Južna Koreja

Kanada

Kostarika

▼A1

_____

▼B

Malezija

▼A1

_____

▼M5
▼C1

Mauritius (1)

▼B

Mehika

Monako

(1) Izvzetje iz vizumske obveznosti se bo začelo uporabljati od dne začetka veljavnosti sporazuma o izvzetju iz vizumske obveznosti, sklenjenega z Evropsko skupnostjo.

▼B

Nikaragva

Nova Zelandija

Panama

Paragvaj

▼A1

_____

▼M4

_____

▼B

Salvador

▼M5
▼C1

Saint Kitts in Nevis ([1])

▼B

San Marino

▼M5
▼C1

Sejšeli ([1])

▼B

Singapur

▼A1

_____

▼B

Sveti sedež

▼M2

_____

▼B

Urugvaj

Venezuela

Združene države Amerike

2. POSEBNE UPRAVNE REGIJE LJUDSKE REPUBLIKE KITAJSKE

SAR Hong Kong ([2])

SAR Macau ([3])

▼M5
▼C1

3. BRITANSKI DRŽAVLJANI, KI NISO DRŽAVLJANI ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKE BRITANIJE IN SEVERNE IRSKE ZA NAMENE PRAVA SKUPNOSTI:

britanski državljani (prekomorski)

_____

([1]) Izvzetje iz vizumske obveznosti se bo začelo uporabljati od dne začetka veljavnosti sporazuma o izvzetju iz vizumske obveznosti, sklenjenega z Evropsko skupnostjo.

([2]) Izvzetje iz vizumske obveznosti velja samo za imetnike potnih listin „Special Administrative Region Hong Kong“.

([3]) Izvzetje iz vizumske obveznosti velja samo za imetnike potnih listin „Regiao Administrativa Especial de Macau“.